

Første Næstformand (*Pinstrup*): Det ærede Medlem Hr. Einer Jensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Einer Jensen: Det ærede Medlem Hr. Geert-Jørgensen mente, at naar Retsstatspartiet havde gjort Undskyldning for, at de tog fejl under Behandlingen af Nedskæringslovene, kunde man ikke fortsat bebrejde dem det; jeg minder det ærede Medlem om, at de ogsaa senere aabenbart tog fejl, den Gang Socialdemokratiet stillede Forslag om en særlig Krisehjælp til de arbejdsløse, for da stemte de ogsaa imod.

Trier: Den højtærede Socialminister paalagde mig forleden i sin Tale som hans underordnede at gøre nogle Bemærkninger om Ulykkesforsikringsloven som Svar til de ærede Talere. Samtidig med, at jeg paakalder Tingets Beskyttelse mod en saadan Form for Misbrug af den Magt, den højtærede Minister har overfor mig *udenfor* Salen, skal jeg tillade mig at gøre nogle ganske faa Bemærkninger til de Udtalelser, der kom fra de ærede Medlemmer Hr. Jensen (Broby) og Hr. Fibiger.

Jeg vil gerne takke baade Venstres og de Konservatives Ordførere for deres Stilling til Ulykkesforsikringsloven; jeg havde Indtrykket af, at begge var villige til at gaa ind i en saglig Forhandling. De to store Spørgsmaal, som efter de tidligere Ordføreres Udtalelser har spillet den største Rolle — navnlig Spørgsmaalet om Forsikringsordningen —, havde jeg Indtryk af, at begge de ærede Ordførere var klar over trængte til nøje Overvejelse.

Det ærede Medlem Hr. Fibiger stillede direkte Forespørgsel, om ikke det vilde være muligt at faa nogle gensidige, ikke for smaa Sammenslutninger af Arbejdsgivere til at tegne Forsikring, saaledes at Konkurrencen blev bevaret. Det ærede Medlem har altsaa været klar over, at den nuværende Ordning med en Række smaa bitte Selskaber, saa smaa, at de ikke kan tage den Opgave op, de skal, med særlig Interesse, men benytter den som Bigeschäft, er uheldig. Han er samtidig klar over, at det skal være gensidige Selskaber. Jeg tror, denne Udtalelse vil muliggøre en Forhandling i Udvalget, saaledes at vi kan komme til et Resultat. Naar vi kan opnaa, at Forsikringen bliver saa billig, som den paa nogen mulig Maade kan være, altsaa med de mindst mulige Administrationsudgifter, naar vi kan opnaa, at der bliver saa faa Selskaber som muligt, saaledes at de effektivt kan deltage i Ulykkesfore-

byggelsen, naar man endelig kan opnaa, at disse Selskaber, fordi de har den store Forsikring, bliver i Stand til at udføre det daglige Administrationsarbejde godt, saa tror jeg, der er en Mulighed for at blive enige.

Og jeg er ikke vis paa, at ikke ogsaa Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby), vil være klar over, at vi maa ind paa en Omordning af de nuværende Forhold. Det ærede Medlem kritiserede Delingen i de fire Forsikringsforbund og mente, at den maaske var mindre heldig. Det er klart, at dette ogsaa er et Spørgsmaal, der udmærket vel kan forhandles i Udvalget.

Saa vil jeg gerne takke det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby), fordi han begyndte sin Tale med at indrømme, at Ulykkesforsikringsloven maaske ikke yder høje Erstatninger i Øjeblikket. Senere kom det ærede Medlem naturligvis tilbage til det, der er blevet Katekismus for Venstre, at man skal henholde sig til 1927, et helligt Aar, og det, der er blevet nedskaaret i 1927, maa der ikke røres ved. Men jeg lægger Vægt paa det Par Bemærkninger, han gjorde i Begyndelsen, at det ikke er høje Erstatninger, og jeg vil meget bede det ærede Medlem og hans Parti, naar de nu gaar ind i Udvalgsbehandlingen: Lad være med at gøre 1927, lad være med at gøre 1920, lad være at gøre, som Arbejdsgiverne, 1914 til et helligt Aar, saaledes at Forholdene i de Aar skal være normgivende for, hvad der gøres i 1930. Behandl Sagen ud fra, hvad der er naturlig Erstatning at betale for Arbejdsgiverne for dem, der kommer til Skade i deres Arbejde, saa tror jeg, vi vil opnaa Enighed!

Endelig vil jeg kun sige, at der fra de to Ordføreres Side var Betæneligheder ved Udvidelserne til Erhvervs sygdomme og til de Ulykker, der indtræffer paa Arbejdernes Vej til og fra Arbejdet; men fra begge Sider tror jeg, Betænelighederne, ikke mindst skyldes, at man mente, det vilde være en saare vanskelig Opgave, der paalagdes Arbejderforsikrings-Raadet, naar de skulde træffe Bestemmelse om, hvorvidt vedkommende Tilfælde berettigede til Krav efter Loven. Jeg vil dertil gerne sige, at jeg tror, Arbejderforsikrings-Raadet i de 30 Aar, det har eksisteret, har været ude for saa mange Opgaver og endnu vanskeligere Opgaver end dem, der her stilles — at der ingen Fare vil være for, at de ikke vil kunne løse ogsaa disse Opgaver.

Jeg takker de ærede Ordførere og haaber, at vi vil kunne fortsætte Arbejdet i